

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 17-06-42921

בפני כבוד השופט א' ביתן

בעניין שבין:

עותרים:

1. ת"י [REDACTED]
2. גישה- מרכז לשמירה על הזכות לנוע (ע"ר), ח.פ. 580438174
ע"י ב"כ עו"ד מיכל לופט ואח'
מרח' הרכבת 42 תל אביב - יפו 6777008
טל': 036244120, פקס: 036244130

- נ ג ד -

משיבים:

1. משרד הביטחון צה"ל מתק עזה
2. משרד ראש הממשלה שירות הביטחון הכללי (שב"כ)
ע"י פרקליטות מחוז דרום - אזרחי
קרן היסוד 4 84158
ת"ד 10309
טל': 073-3801222, פקס: 02-6467058

עתירה מנהלית – תגובה מקדמית

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מתכבדים המשיבים להגיש תגובה מקדמית מטעמם לעתירה. לפיה, דין העתירה להידחות, הן בהינתן שההחלטה שלא להתיר את כניסתו של העותר 1 לישראל הינה, בין היתר, על רקע טעמים ביטחוניים, וכפי שיפורט לא הושלמה הבדיקה הביטחונית בעניינו כראוי מטעמים שאינם קשורים במשיבים, והן בהינתן הנחייתו של מתאם פעולות הממשלה בשטחים מלפני כשבועיים לעצור לפי שעה את הנפקת היתרי הכניסה לישראל של תושבי רצועת עזה למטרת ראיונות בקונסוליה האמריקאית בירושלים. זאת, משנמצא כי כניסות אלו מנוצלות לרעה לצורך שהייה בלתי חוקית בישראל בכמויות משמעותיות, ובשל ההיבטים הפליליים והביטחוניים החמורים הטמונים בתופעה זו, שעל כלל הרשויות לעשות כלל הניתן על מנת לצמצמה ולהימנע מפרצות המשמשות במובהק לניצול לרעה. החלטה זו של

המתפ"ש נבחנה אך ביום 21.6.17 על ידי בית המשפט לעניינים מנהליים בבאר-שבע כפי שיוסבר להלן.

כללי

1. ענייננו בעתירה של פלסטיני תושב רצועת עזה, כנגד החלטת המשיבה מיום 4.6.17 שלא לאשר כניסתו של העותר לישראל לצורך עריכת ריאיון בקונסוליה האמריקאית בירושלים בשל העובדה כי העותר לא עבר בדיקה בטחונית כנדרש, לעמדת הגורמים הביטחוניים המוסמכים כתנאי בטרם החלטה סופית בבקשתו להיכנס לשטח מדינת ישראל.
2. יובהר כי לאחר פניית העותר, התקבלה ממילא החלטה המייתרת לחלוטין את הטיפול בבקשתו לעת הזו והופכת את הדיון בעתירה לתיאורטי, בשלב זה, וזאת לנוכח הנחיית מתאם פעולות הממשלה בשטחים, אשר ניתנה אך לאחרונה, המורה על **עצירה כללית**, לעת הזו, של התרת כניסתם של תושבי רצועת עזה לישראל למטרת ריאיון בשגרירות/קונסוליה של ארה"ב הואיל ובחודשים האחרונים עלה בבירור כי כניסת תושבי רצועת עזה לצורכי ראינות אשרה בשגרירות/קונסוליה של ארה"ב בירושלים, מהווה פרצה המנוצלת לרעה לשם שהייה בלתי חוקית של תושבי רצועת עזה בישראל בכמויות משמעותיות, ובשל ההיבטים הפליליים והביטחוניים החמורים הטמונים בתופעה זו, שעל כלל הרשויות לעשות כלל הניתן על מנת לצמצמה ולהימנע מפרצות המשמשות במובהק לניצול לרעה.
3. מבדיקה שנעשתה על ידי המשיבה עלה כי ישנם עשרות רבות של שוהים בלתי חוקיים תושבי רצועת עזה, אשר נכנסו לישראל בחודשים האחרונים באמתלה של ריאיון בקונסוליה של ארה"ב ועשו שימוש לרעה בהיתר זה לשם שהייה בלתי חוקית. מאז שלהי שנת 2014, תועד כי 138 תושבי רצועת עזה אשר נכנסו לישראל בהיתר למטרת ריאיון בשגרירות/קונסוליה של מדינה זרה, לא שבו לרצועה וכעת הינם שוהים בלתי חוקיים בישראל ואו באיו"ש. **מתוכם, 135 אנשים נכנסו לישראל בהיתר להגיע לקונסוליה של ארה"ב בפרט, וכ-60 מתוך שוהים בלתי חוקיים אלה, נוספו מאז תחילת שנת 2017 לבדה.** ברי, כי נקיטת מהלך לעצירת התופעה החמורה הינה בבחינת צורך ממשי ומיידי.
4. יצוין כי, ביום 21.6.17, נערך דיון במסגרת עתירה נוספת (עת"מ 41654-06-17 **חמדאן נ' מתפ"ש ואח'**, בפני כבי השופטת גאולה לוי) בה מיוצגים העותרים על ידי ב"כ העותר – מעמותת גישה כבעתירה בענייננו. במסגרת הדיון בעניין חמדאן הסכימו ב"כ העותרים להשהות את המשך הדיונים בעתירה עד להגשת הודעה מעדכנת מטעם המדינה לעניין הנחיית המתפ"ש, עד ליום 22.7.17, **כמפורט בפרוטוקול הדיון המצ"ב ומסומן א'.**
5. המדינה סבורה כי הסכמה ב"כ העותרים זו מייתרת לעת הזו דיונים בעתירות אשר עניין כניסה לישראל לצורך קיום ראינות בקונסוליה האמריקאית, ובמיוחד מקום בו הראיון מתבקש הוא לצורך קבלת 'ויזה' למטרת חופשת קיץ משפחתית בארה"ב ואין עסקינן במקרה של סכנת חיים מיידית חלילה. בהקשר זה, מן הראוי לעמדת המדינה לדחות את העתירה על הסף בשל היותה תיאורטית ואף בשל ההסכמה הדיונית בעניין חמדאן.

6. המשיבה תבהיר כי כניסתו לישראל של העותר 1 הגם שהיא מסורבת ממילא על רקע הנחיית המתפ"ש שניתנה לאחרונה, הינה מסורבת גם בשל טעמים ביטחוניים היות והעותר לא ביצע בדיקה ביטחונית כנדרש, מטעמים שאינם נעוצים במשיבים.
7. בנסיבות אלו, בהינתן כי בקשתו של העותר 1 לכניסה לישראל למטרת ריאיון בקונסוליה האמריקאית בירושלים לא תידון ממילא, בשל הנחיית המתפ"ש מהעת האחרונה בנוגע לתושבי רצועת עזה המבקשים להיכנס לישראל לצורכי ריאיון בקונסוליה אמריקאית, ובהינתן העובדה כי ב"כ העותרים הסכימו להשהות את הדיון בעתירה בעניין חמדאן עד להגשת הודעה מעדכנת מטעם המדינה בדבר הקפאת היתרים אלה, הרי שאין כל טעם לדון כעת בדרישה לעריכת תשאול בטחוני בעניינו שכן במצב זה, ולעת הזו הפכה העתירה לתיאורטית.
8. באשר לטענות העותר לעניין דרישות גורמי הביטחון כי יביא עימו לבדיקה הבטחונית את המכשיר הנייד שבשימוש, יצויין כי לפני מספר ימים, ביום 28.6.17, נערך דיון בבית המשפט העליון בערעור שהוגש בה מיוצגים העותרים על ידי ב"כ העותר – מעמותת גישה כבעתירה בעניינו. הדיון בערעור עורר סוגיה דומה (עע"מ 3179/17 קטיפאן נ' שר הביטחון ואח'). באותו עניין נסב הערעור על בקשת המערערת להכנס למדינת ישראל כנטען, על מנת לבקר את אימה בת 98 של המערערת, הנוטה למות.
9. בהקשר זה נטען ע"י ב"כ העותרים במסגרת הדיון כי "המערערת שם זומנה לתחקור בטחוני וכל פעם התחקור הביטחוני לא נערך כי המערערת הגיעה בלי הטלפון הנייד..." בעניין זה מעיר השופט דנציגר כדלקמן: "אז אולי את הטרזניה בעניין הזה היא צריכה להציג בפני הגורמים הפלסטינים..." ... "אנחנו לא נלמד את גורמי המשיבים איך לנהל את הבדיקות שלהם... הגורמים האלה בודקים בדרך מסוימת ואנחנו לא רוצים להגיד להם תבדקו באופן חלקי. איך אפשר לעשות את זה?" מוסיף ומעיר כב' השופט פוגלמן נחרצות כי: "אי אפשר שגורמי הטרור בעזה יכתיבו איך לבצע בדיקות בטחוניות" ... "חמאס רוצה להכתיב לבית המשפט, זה קצת קשה".
10. בתום הדיון הודיע ב"כ המערערת כי הם מחליטים למשוך את הערעור, יצויין כי מפרוטוקול הדיון עולה כי ככל הנראה בעניינה של המערערת היה מידע חסוי המלמד על קשר עם גורמי טרור. מכל מקום ב"כ המערערת הודיעה בתום הדיון ולאחר שנשמעו הערות בית המשפט העליון, כי הם ימשכו את הערעור.
- מצ"ב העתק פרוטוקול הדיון מסומן ב'**
11. נקודת המוצא המשפטית היא כי לתושבי רצועת עזה, כדוגמת העותר, אין כל זכות קנויה לכניסה לישראל, כפי שנקבע בפסק הדין בעניין קטיפאן:

"העותרת היא תושבת רצועת עזה, שטח עוין הנשלט על ידי ארגון טרור המצוי בעימות מזוין נגד ישראל. נקודת המוצא לדיון בעניינו היא הכלל לפיו, לנתין זר אין כל זכות שבדין להיכנס לשטחה הריבוני של המדינה. מקל וחומר, כאשר מדובר בתושב עזה, שטח עוין או מדינת אויב, המצויה במצב לוחמה עם ישראל (בעניין זה ראה למשל בג"צ 739/06 תעאמרה נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית, תיק-על 2006 (3) 790)... בדומה לאמור בעניין אלטאני, גם בעניינו מבוססת החלטת המשיבים על טעמים ביטחוניים שמקורם במידע המצוי בידי גורמי הביטחון ולפיו לעותרת קשרים עם גורמי טרור, וכפי שהוצג בפניי בית המשפט בדיון במעמד צד אחד.

בדיון בעתירה הוברר כי זימון העותרת לתחקור ביטחוני מקורו בתקלה בירוקרטית. היינו שמלכתחילה לא היה מקום לזמן העותרת לתחקור ביטחוני.

כפי שנקבע בהלכה המצוטטת לעיל, בית המשפט כלל אינו נדרש לבדוק את צדקת החלטתם של המשיבים, משום שלמשיבה (צריך להיות "העותרת" נ.ג.) אין זכות שבדין להיכנס לישראל. למרות זאת, הציגו המשיבים בפני בית המשפט, בדיון במעמד אחד, מסמך מפורט של המשיבים. לאחר עיון במסמך האמור, קבע בית המשפט כי יש ביסוס לטענת המשיבים כי לעותרת קשרים עם גורמי טרור.

ע"מ 6065-03-17 קטיפאן נ' שר הביטחון ואח', ניתן ביום 19.3.17 ע"י כב' השופטת חני סלוטקי בבית המשפט המחוזי בב"ש).

12. לפיכך, פועל יוצא הוא שדין העתירה להידחות, שכן לעותר, תושב רצועת עזה, ככל נתין זר, ובמיוחד כתושב של שטח עוין הנשלט בידי ארגון טרור המצוי בעימות מזוין נגד מדינת ישראל, אין כל זכות שבדין להיכנס לישראל לצורך שהוא.

13. יתירה מכך, בעניינו של העותר עומדת העובדה כי לא עבר תשאול כנדרש. לפיכך, בשים לב לכך שהיעדר התנגדות ביטחונית מהווה תנאי מהותי למתן היתר להיכנס לישראל במסגרת מדיניות התנועה המצמצמת הקיימת בין מדינת ישראל לרצועת עזה, הנובעת מן המציאות הביטחונית-מדינית, יש לדחות את העתירה.

14. כניסתו של העותר מסורבת אף על רקע הנחיית המתאם אשר לעת עתה אינה מאפשרת כניסת תושבי רצועת עזה לכניסה לישראל לצורך ריאיון בקונסוליה האמריקאית בירושלים משנמצא כי בקשות אלו מנוצלות לרעה לצורך שהייה בלתי חוקית בישראל, והכל באמתלה של זימון לראיון בקונסוליה האמריקאית. הואיל ומדינת ישראל הינה מדינה ריבונית אשר לה שיקול הדעת באשר לכניסת תושבים זרים אליה, מה גם שבעניינו מדובר במהלך שנולד מתוך צורך מיידי, בתושבים של שטח עוין, ובמטרה שאינה בגדר הצלת חיים או צורך הומניטארי בעל דחיפות מיוחדת, אין מקום להתערבות שיפוטית בשיקול דעתה של המשיבה.

תמצית העובדות

15. העותר 1, פלסטינאי תושב רצועת עזה, ביקש בעתירה להיכנס לישראל ביום 28.6.17 לצורך ראיון בקונסוליה האמריקאית בירושלים, הואיל והוא מבקש לצאת יחד עם בת זוגתו ושני ילדיהם לביקור משפחתי במהלך חופשת הקיץ.

16. ביום 11.6.17 הועברה למת"ק עזה מאת הוועדה האזרחית הפלסטינית, היא הגוף האמון מטעם הרשות הפלסטינית על סינון, תעדוף והעברת בקשותיהם של תושבי רצועת עזה לצד הישראלי, לפי שיקול דעתה העצמאי, בקשת העותר להיתר כניסה לראיון בקונסוליה של ארה"ב ביום 28.6.17. הבקשה סורבה לאחר קבלתה בשל הנחיית המתפ"ש האמורה על עצירת הנפקת ההיתרים מסוג זה.

17. טרם ההנחיה, ביום 8.5.17 הועברה למת"ק עזה מאת הוועדה האזרחית הפלסטינית בקשה זהה מטעם העותר לכניסה לראיון ביום 30.5.17. הבקשה נשלחה לבדיקה ביטחונית פרטנית של גורמי הביטחון לקבלת חוות דעתם, המהווה תנאי הכרחי ומתחייב מכוח חקיקה ראשית בטרם החלטת המת"ק בעניין כניסת תושבי רצועת עזה לשטח ישראל (ראה ראה סעיף 33 לחוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), תשס"ג-2003, מכוחו מוסמכים גורמי מת"ק עזה להתיר כניסה לישראל).

18. במסגרת הבדיקה הביטחונית ונוכח קיומו של מידע שלילי מסוים, התעורר הצורך לערוך לעותר תחקור פנים אל פנים במעבר "ארז". זימון לתחקור, שתואם ליום 22.5.17 במעבר "ארז", נמסר כמקובל לנציג הוועדה האזרחית הפלסטינית, אשר היא האמונה על עדכון התושבים הפונים אליה בתשובות הצד הישראלי. כמו כן נמסר לנציג הוועדה האזרחית, כתמיד, כי על העותר להגיע עם מכשיר הטלפון הסלולארי שבשימוש.

19. יודגש, כי במעמד העברת הודעת הזימון הובהר כבכל זימון לנציג הוועדה האזרחית הפלסטינית כי הגעתו של העותר לתחקור עם מכשיר הטלפון הסלולארי שלו הינה הכרחית לשם ביצוע התחקור, לפי הגדרתם המקצועית של גורמי הביטחון המוסמכים. ניתן להיווכח כי המסר הועבר לעותר וזה הגיע למעבר ארז, אם כי ללא מכשיר הטלפון הנייד שלו בניגוד להבהרות. כיוון שלא ניתן היה לבצע את הבדיקות הביטחוניות ההכרחיות שלשמן זומן העותר, התחקור לא בוצע.

20. יש לציין, כי תחנת המעבר בתוך רצועת עזה המוזכרת בעתירה והמכונה "ארבע/ארבע", היא לפי מיטב ידיעת המשיבים תחנה של ארגון טרור החמאס בה עוברים התושבים בתנועתם לישראל, בטרם הגעתם לעמדת המעבר של הרשות הפלסטינית, שלאחריה מגיעים למעבר "ארז" בצד הישראלי. נדמה, כי בפי העותר טענה כי פעילי חמאס הם שלקחו את הטלפון הנייד שלו במכוון בטרם הגעתו למעבר ארז לתחקור ביטחוני.

21. אין בידי המשיבה לדעת אם נכונות טענות העותר בהקשר זה במקרה הנוכחי אם לאו, שכן מלבד לכך שמדובר בפעולות שמבוצעות בתוך רצועת עזה ללא שליטתה של המשיבה או הנחייתה, ואף לכאורה בניגוד לבקשתה, יובהר כי ישנם פלסטינים תושבי רצועת עזה אשר ממשיכים להגיע גם בימים אלה לזימונם לתחקור ביטחוני במעבר ארז וברשותם הטלפון הנייד שלהם.

22. לאחר מכן, ביום 4.6.17, נמסרה החלטת המשיב לפיה לא ניתן להשלים את המשך ביצוע הבדיקה הביטחונית ההכרחית בעניינו של העותר לאור העובדה כי הוא לא התייצב לבדיקה הביטחונית עם המכשיר הנייד שברשותו, בניגוד לנדרש.

23. לאחר מכן, במישור הכללי של היתרים לכניסה מרצועת עזה למטרת ראיון בקונסוליה האמריקאית בירושלים - לאחר שנסתיימה בחינה של הנושא והתבררה חומרת התופעה של ניצול היתרים אלה לרעה, ניתנה הנחייתו של מתאם פעולות הממשלה בשטחים על עצירה לעת הזו של הנפקת היתרי הכניסה לתושבי רצועת עזה למטרת ראיון בקונסוליה/שגרירות של ארה"ב, ויושמה על עניינו של העותר, כמו גם על בקשות נוספות. יצויין כי ההחלטה בנוגע לבקשות של תושבי רצועת עזה לכניסה לישראל לצורכי ראיון בקונסוליה האמריקאית בירושלים חלה לאור כך שבחודשים האחרונים עלה בבירור כי כניסת תושבי רצועת עזה לצורכי ראיונות אשרה בשגרירות/קונסוליה של ארה"ב בירושלים, מהווה פרצה המנוצלת לרעה לשם שהייה בלתי חוקית של תושבי רצועת עזה בישראל. מבדיקה שנעשתה על ידי המשיבה עלה כי ישנם עשרות רבות של שוהים בלתי חוקיים תושבי רצועת עזה, אשר נכנסו לישראל באמתלה של ראיון בקונסוליה של ארה"ב ועשו שימוש לרעה בהיתר זה לשם שהייה בלתי חוקית.

24. אכן, בטרם הבקשות להיתר כניסה אשר הוגשו למת"ק בימים 11.6.17 ו- 8.5.17, הוגשו בעבר למת"ק מספר בקשות דומות לכניסת העותר לצורך הראיון. אותן הבקשות הועברו כולן לבדיקה ביטחונית פרטנית של גורמי הביטחון המוסמכים, ולא אושרו מפאת שלא עלה בידי הרשויות לסיים את בדיקתן הביטחונית בטרם מועד הכניסה. יש לציין, כי הבקשות הקודמות הוגשו בקבועי זמן קצרים בטרם מועד הכניסה המבוקש ביחס לכמויות העצומות של מאות בקשות כניסה בשבוע ואלפי בקשות כניסה מדי חודש המוגשות לרשויות והמטופלות במת"ק ואצל גורמי הביטחון.

החלטת המשיבה הינה סבירה ואין מקום להתערבות שיפוטית בה

25. בקשת העותר לכניסה לישראל למטרת ראיון 'זיוה' בקונסוליה האמריקאית נענתה כאמור בהחלטה מיום 4.6.17. כמו כן, היא הפכה ממילא לתיאורטית על רקע הנחיית המתאם בכל הנוגע לבקשות כניסה של תושבי רצועת עזה לכניסה לישראל לצורך ראיון בקונסוליה האמריקאית בירושלים, משנמצא כי בקשות אלו הינן אמתלה ומנוצלות לרעה לשהייה בלתי חוקית בישראל בכמויות משמעותיות, עם כל המשמעות הריבונית, הפלילית, והביטחונית שלה. בנסיבות עובדתיות אלו, מחובתן של כלל רשויות המדינה לעשות ככל הניתן על מנת לצמצם ולמנוע את התופעה החמורה, ובכלל זאת גם להימנע מהותרת פרצות המשמשות במובהק לניצול לרעה.

26. ההנחיה על עצירה לפי שעה של הנפקת היתרים מסוג זה לכניסתם של תושבי רצועת עזה לישראל תוארה בהרחבה, יחד עם ההצדקות העובדתיות והמשפטיות לקיומה, במסגרת תגובת המשיבים אשר הוגשה בעניין עת"מ 41654-06-17 חמדאן נ' מתפ"ש ואח'.

27. מניעת השתקעותם הבלתי חוקית של תושבי רצועת עזה בישראל ובאיו"ש, הינה רכיב הכרחי בהתמודדות עם הסיכונים הביטחוניים הנובעים מהעימות המזוין. זאת, מכיוון שעם "התבססותם" מחוץ לרצועה של אותם תושבים, החשש הביטחוני מעמיק, שכן שוהים בלתי חוקיים אלה הופכים "אטרקטיביים" אף יותר לגיוס ולניצול על ידי גורמי הטרור שבעזה, בין מרצון ובין למול איומים על חיי קרובי משפחתם או נכסיהם בתוך הרצועה, שכן גורמי הטרור מתקשים ברגיל להוציא לפועל פעולות טרור נגד ישראל מתוך שטחה המופרד והמגודר של הרצועה, בהשוואה ליכולת הקיימת להוציא לפועל פעולות שכאלה מתוך שטחי איו"ש או ישראל.

28. ביהמ"ש העליון הכיר בפסיקתו פעמים רבות, כי שהייתם והשתקעותם הבלתי חוקית של תושבי רצועת עזה בישראל ובאיו"ש – טומנת בחובה סיכונים ביטחוניים משמעותיים למדינת ישראל (לדוג': ראה בג"ץ 4047/13 נגימה חדרי ואח' נ' ראש הממשלה ואח' (14.6.15); בג"ץ 2088/10 המוקד להגנת הפרט נ' מפקד אזור הגדה המערבית (24.5.12)).

29. יודגש, כי העובדה כי תושבי רצועת עזה עוברים בדיקות ביטחוניות פרטניות בהתאם לצורך, בטרם קבלת היתרי כניסה לישראל, אינה מקנה לגורמי הביטחון יכולת לאיין באופן אפקטיבי את הסיכון (על הקשיים העצומים הניצבים בפני גורמי הביטחון בהקשר זה עמד בית המשפט העליון בפסיקתו, וראה: בג"ץ 466/07 ח"כ גלאון ואח' נ' היועמ"ש לממשלה ואח' (11.1.12), פסקאות 15-16 ו-33 לפסק דינו של השופט מלצר; בג"ץ 495/12 עזאת נ' שר הביטחון (24.9.12), פסקה 3 לפסק דינה של המשנה לנשיא (כתוארה אז) נאור ופסקאות 2-3 לפסק דינו של השופט זילברטל;).

30. מן הבחינה העובדתית – בדיקה שנעשתה על ידי המשיבה העלתה כי ישנם עשרות רבות של שוהים בלתי חוקיים תושבי רצועת עזה, אשר נכנסו לישראל בחודשים האחרונים באמתלה של ריאיון בקונסוליה של ארה"ב ועשו שימוש לרעה בהיתר זה לשם שהייה בלתי חוקית. מאז שלהי שנת 2014, תועד כי 138 תושבי רצועת עזה אשר נכנסו לישראל בהיתר למטרת ראיין בשגרירות/קונסוליה של מדינה זרה, לא שבו לרצועה וכעת הינם שוהים בלתי חוקיים בישראל ו/או באיו"ש. **מתוכם, 135 אנשים נכנסו לישראל בהיתר להגיע לקונסוליה של ארה"ב בפרט, וכ-60 מתוך שוהים בלתי חוקיים אלה, נוספו מאז תחילת שנת 2017 לבדה.** אכן, לנוכח מספרים אלה, נדמה כי לא יכול להיות חולק על הצורך הממשי והמיידי בנקיטת מהלך לעצירת התופעה החמורה, ולא ניתן לפקפק בנחיצותו והרציונל העומד בבסיסו של המהלך. נדמה כי בעת הזו, באופן שיטתי מדובר בניצול לרעה של סוג זה של היתר, אשר הוא בסיכון להפוך ל"פרצה" של ממש.

31. במישור התהליכי – החלטה זו על עצירת הנפקת ההיתרים לצורך ראיון בקונסוליה האמריקאית הינה בבחינת **צעד מניעתי**, שמטרתו לעצור את לפי שעה את המשך הניצול לרעה ולסגור את "הפרצה", על מנת לאפשר לרשויות לבחון כראוי את התופעה ואת הפתרונות האפשריים לה לעומקם, **תוך עדכון ודיאלוג עם הקונסוליה של ארה"ב**. יודגש, כי המהלך בוצע תוך עדכון של הקונסוליה האמריקאית, הן בכתובים והן בפגישה בין מתאם פעולות הממשלה בשטחים עם הקונסול של ארה"ב. כמו כן, ההחלטה נמסרה במהירות לוועדה האזרחית הפלסטינית שברצועת עזה, היא הגוף האמון כאמור על הגשת הבקשות להיתרי כניסה מרצועת עזה.

32. יודגש, כי **תחולתה של ההחלטה על כניסה לראיונות בקונסוליה של ארה"ב בלבד**, ואינה משפיעה על הטיפול בכניסתם של תושבי רצועת עזה לקונסוליות של מדינות זרות אחרות (כגון שוודיה), הממשיך כסדרו.

33. גם בהתאם לאופיו הממוקד של המהלך הנוגע להגעה לקונסוליה האמריקאית בלבד, ולאופיו המניעתי בתור "הוראת שעה", לצורך לימוד העניין והפקת לקחים צופה פני עתיד, אין מקום לטענות בדבר חוסר סבירות המהלך, ואין מקום להתערבות שיפוטית בהחלטה שמבטאת שליטה ריבונית של המדינה בנוגע לגבולותיה ולכניסת תושבים זרים המבקשים להיכנס בשעריה, אשר להם כאמור אין שום זכות קנויה להיכנס לישראל כפי שנקבע בפסקי דין רבים המצוינים לעיל.

34. בדברים האמורים יש גם משום מענה לטענת העותר כי החלטת המשיבה מהווה "ענישה קולקטיבית פסולה" כלשונו. נזכיר כי לעותר אין שום זכות קנויה להיכנס לישראל בהיותו תושב זר של שטח עוין הנמצא במצב עימות מזוין נגד מדינת ישראל. זאת ועוד, המדובר במהלך מניעתי זמני אשר בא לעולם לאור תופעה פסולה של ניצול לרעה בקרב עשרות רבות של מקרים בקרב תושבי רצועת עזה שזומנו לראיון ויזה בקונסוליה האמריקאית בירושלים.

העימות המזוין בין ישראל לרצועת עזה

35. מאז חודש ספטמבר 2000 מתנהל נגד מדינת ישראל עימות מזוין מצד ארגוני הטרור הפלסטיניים. ראו לעניין זה, בין השאר, בג"ץ 7015/02 עג'ורי נ' מפקד כוחות צה"ל, תק-על 1021, (3)2002. עימות זה לא פסק ואף התגבר לאחר יציאת כוחות צה"ל מרצועת עזה, ביטול הממשל הצבאי ותום שליטתה האפקטיבית של מדינת ישראל ברצועת עזה, בשנת 2005. גם לאחר יציאת כוחות צה"ל מרצועת עזה ממשיכים ארגוני הטרור הפועלים ברצועת עזה לפעול נגד מדינת ישראל ותושביה, בין היתר, באמצעות ירי רקטות לעבר שטח ישראל, פיגועים, וניסיונות לפגוע באזרחים ובחיילים במעברים שבין הרצועה לישראל, לאורך גדר המערכת ובשטח המדינה. מדינת ישראל נלחמת בכך, בין היתר בדרך של צמצום התנועה בין רצועת עזה וישראל, בשני הכיוונים.

36. הצורך הביטחוני החיוני בצמצום התנועה מרצועת עזה לישראל נובע אף מן האירועים הביטחוניים שהתרחשו בחודש יוני 2007, במסגרתם איבדה הרשות הפלסטינית את שליטתה ברצועת עזה וזו עברה לשליטה בלעדית של ארגון החמא"ס, אשר נטל את השלטון בה בכוח הזרוע. ראו, לעניין זה, פסק דינה של כב' הנשיאה בדימוס דורית ביניש בבג"ץ 9132/07 אלבסיוני נ' ראש הממשלה, תק-על 2008(1) 1213 (2008), כדלקמן:

"בהקשר זה נציין, כי מאז חודש ספטמבר 2005, אין עוד לישראל שליטה אפקטיבית בנעשה בשטח רצועת עזה. הממשל הצבאי שהוחל בשטח זה בעבר בוטל בהחלטת הממשלה, וחיילים ישראלים אינם שוהים באזור זה באופן קבוע ואף אינם מנהלים את המתרחש בו. בנסיבות אלה, אין מוטלת על מדינת ישראל חובה כללית לדאוג לרווחת תושבי הרצועה ולשמור על הסדר הציבורי בתחומי רצועת עזה, לפי מכלול דיני הכיבוש של המשפט הבינלאומי. לישראל אין גם יכולת אפקטיבית במעמדה הנוכחי להשליט סדר ולנהל את החיים האזרחיים ברצועת עזה. בנסיבות שנוצרו, החובות העיקריות המוטלות על מדינת ישראל ביחס לתושבי רצועת עזה נובעות ממצב הלחימה השורר בינה לבין ארגון החמאס השולט ברצועת עזה; חובות אלה נובעות גם ממידת שליטתה של מדינת ישראל במעברי הגבול שבינה לבין רצועת עזה;

וכן מהמצב שנוצר בין מדינת ישראל לבין שטח רצועת עזה לאחר שנות השלטון הצבאי הישראלי באזור, אשר בעקבותיו נוצרה לעת הזו תלות כמעט מוחלטת של רצועת עזה באספקת החשמל מישראל."

37. בעקבות אירועים אלו, נתקבלה ביום 19.9.07 החלטה ב/34 של ועדת השרים לענייני בטחון לאומי (הקבינט), אשר הגדירה את רצועת עזה כ"שטח עויני", והטילה בין השאר מגבלה על תנועת אנשים וסחורות מרצועת עזה ואליה. כך נכתב בהחלטה:

"ארגון החמאס הוא ארגון טרור שהשתלט על רצועת עזה והפך אותה לשטח עויני. ארגון זה נוקט בפעילות עוינת נגד מדינת ישראל ואזרחיה ומהווה את הכתובת האחראית לפעילות זו. לאור זאת, הוחלט לאמץ את ההמלצות שהציגה מערכת הביטחון ובכלל זה המשך הפעילות הצבאית והסיכולית כנגד ארגוני הטרור. בנוסף, יוטלו הגבלות נוספות על שלטון החמאס באופן שתוגבל העברת טובין לרצועת עזה, צמצום אספקת הדלק והחשמל, ותוטל מגבלה על תנועת אנשים מהרצועה ואליה. ההגבלות ייושמו לאחר בחינה משפטית תוך התחשבות בהיבטים ההומניטאריים השוררים ברצועת עזה ומתוך כוונה להימנע ממשבר הומניטארי."

38. בהקשר זה נוסף, את דבריו של כבי השופט בדימוס רובינשטיין, בבג"ץ 11120/05 חמדאן נ' אלוף פיקוד הדרום, תק-עד 2007(3), 2071 (פסק דין מיום 7.8.2007) (להלן – עניין חמדאן), אשר נכתבו ביחס לבקשה של תושבי רצועת עזה לאפשר להם ללמוד במוסדות להשכלה גבוהה באיו"ש, נכונים, למרבה הצער, אף כיום:

"עתירה זו מעוררת שאלה משפטית ואנושית שבנסיבות הסכסוך הפלסטיני-ישראלי אשר פתרונו אינו נראה קרוב, למרבה הצער, מציבה פער בין הרצוי למצוי שלעת הזאת קשה לגשר על פניו. העותרים, המסתייעים בעותרות ציבוריות ישראליות ופלסטינאיות, ובעיקר עמותת "גישה", הם עשרה פלסטינאים תושבי חבל עזה. העתירה מכוונת עצמה לבקשתם למעבר לגדה המערבית דרך ישראל או אחרת לשם לימודים בתחום הריפוי בעיסוק, ומשאלתם היא כי בקשותיהם ייבחנו פרטנית; אך רקעה רחב לאמיתו יותר, קרי, כי עניינו של המבקש לעבור מעזה לגדה המערבית לצורך לימודים, ייבחן פרטנית, שהרי אין הבחנה שיוונית בין העותרים לאחרים במצב קרוב. זאת, שעה שמטעמים בטחוניים הקשורים במלחמה בטרור אין כיום הסדר כזה לגילאי 16-35 מעזה, למעט בנסיבות הומניטריות, וסטודנטים נחשבים "קבוצת סיכון" מיוחדת בתוכם. על פני הדברים נראית העתירה כמציבה משאלה אנושית פשוטה, ועימה שאלה משפטית של סבירות המדיניות הקובעת מגבלות כלליות בתחום זה. אך הנושא שברקע שעמו אין מנוס מהתמודדות במענה הוא התנאים הקשים, הבלתי נורמליים ורוויי הטרור בין ישראל לחבל עזה (למצער), והקושי בפתרון דילמות הנובעות מן המצב באורח שיהא מקובל על ישראל הלוחמת בטרור, וגם יפתרו בעיות אישיות ואנושיות בהיקף רחב; "אוי לי מיוצרי אוי לי מיוצרי".

...

"ב. בשורה התחתונה, המצב בין ישראל לעזה מדורדר לעת הזאת לשפל המדרגה, ומתן צו מוחלט המייחד את העותרים לא ישתלב במציאות הקשה הנוכחית, ועל כן – בכפוף להערות אחדות – לא נוכל לקבל את העתירות.

בית המשפט אינו חי בבועה, וכדברי הנשיא ברק בבג"צ 2056/04 מועצת הכפר בית סוריק נ' ממשלת ישראל, פ"ד נח(5) 807, 861 "אף שמצויים אנו לעתים במגדל שן, מגדל זה מצוי בתוככי ירושלים, שלא פעם נפגעה מטורור חסר מעצורים. מודעים אנו להרג ולהרס אשר הטרור כנגד המדינה ואזרחיה גורר אחריו. ככל ישראלי אחר, אף אנו מכירים בצורך להגן על המדינה ואזרחיה מפני פגיעתו הקשה של הטרור". התקופה של כמעט שלוש שנים מאז ניתן פסק הדין בבג"צ 7960/04, לעניינם של אותם עותרים עצמם, לא היטיבה לצערנו עם משאלתם ועם עניינם של שוחרי שלום. עלייתו של החמאס ואחר כך השתלטותו הגמורה על עזה מזה, והמצב הלא פשוט בלשון המעטה שנוצר לאחר ההתנתקות (כנראה שלא כמצופה) מזה, לא קירבו את עזה ואיו"ש זו לזו במובן הפרקטי, וגם לא קירבו את עזה לישראל, מבחינת מערכת היחסים;

זאת - הגם שהקרבה הגיאוגרפית אז, עתה ולעתיד, לעולם עומדת. על כן אין בידינו להתעלם מכך ולומר לגורמי הביטחון, עולם כמנהגו (הטוב) נוהג ואנא היכבדו ואפשרו לעותרים את מבוקשם, וזאת בשעה שלאמיתו עולם כמנהגו (הקשה) נוהג. גישה כזאת לא תתיישב עם הדין, לרבות בהקשר השויון, כפי שינומק בתמצית להלן, וגם לא עם השכל הישר. לא ראינו גם צורך להתכנס לדין במעמד צד אחד ולהידרש לחומר חסוי, שכן העובדות במכלולן מוכרות ושוות לכל נפש".

סמכותה הרחבה של המדינה לקבוע את הנכנסים בשעריה

39. נקודת המוצא הינה, כי למדינת ישראל כמדינה ריבונית סמכות רתבה ושיקול דעת נרתב לקבוע מי ייכנס לתחומה, וכי לנתין זר אין כל זכות שבדין להיכנס לשטחה הריבוני של המדינה. מקל וחומר, כאשר מדובר בתושב שטח עוין או מדינת אויב, המצויה במצב לוחמה עם ישראל.

עקרון זה נובע הן מכללי המשפט הבינלאומי לפיהם מכוח עקרון הריבונות המדינה רשאית להחליט מי ייכנס בשעריה והן מדיני הכניסה לישראל, המקנים לרשות המבצעת שיקול דעת רחב ביותר באשר לכניסת זרים לתחומה. במסגרת החקיקה הראשית המסדירה את הכניסה לישראל אף קיימת התייחסות מפורשות לעניינם של תושבי רצועת עזה (חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג-2003).

עקרון זה מצא את מקומו גם בשורה ארוכה של פסקי דין של בית המשפט העליון. כך, למשל, נקבע בבג"ץ 5268/08 ענבר נ' אלוף פיקוד הדרום, תק-על 2009(4), 10368 (2009) (להלן – עניין ביקורי הכלואים), כדלקמן:

"נקודת המוצא בהקשר זה הינה - וביתר-שאת נוכח החלטת ועדת השרים - כי אין לאף זר זכות קנויה להיכנס לישראל ולמדינה נתון מכוח עקרון הריבונות שיקול דעת רחב לקבוע מי יכנס לתחומיה ומי יורחק ממנה אם אינו רצוי בה עוד."

בית המשפט העליון חזר על הלכה זו במסגרת פסק דינו בעע"מ 4620/11 קישאווי נ' שר הפנים (פורסם בתקדין) (להלן – עניין קישאווי) כדלקמן:

"נקודת המוצא לדיון היא שכפי שמקובל בכל מדינה ריבונית, אין לזרים זכות קנויה להיכנס לתחומי מדינת ישראל. מכוח עיקרון הריבונות נתון לרשויות המדינה שיקול דעת רחב לקבוע מי יכנס לתחומה, אף ששיקול דעת זה כפוף לביקורת שיפוטית על פי עילות הביקורת הנוהגות במשפט המינהלי. כפי שנפסק לא אחת, כלל זה כוחו יפה גם באשר לבקשות להיתרי כניסה של תושבי רצועת עזה."

40. מן האמור לעיל עולה, כי לעותר אין כל זכות שבדין, קל וחומר זכות מוקנית כלשהי, לקבלת היתר כניסה לישראל, היות שמלכתחילה אין לתושבי רצועת עזה כל זכות להיכנס לישראל, ולכל היותר המדובר באי הענקת פריבילגיה בלבד, שנתינתה ושלייתה מסורות לשיקול דעתן המוחלט של הרשויות המוסמכות. לעניין זה ראו, לדוגמא, פסק דינו של בית המשפט הנכבד בבג"ץ 7277/94 פלוני נ' המושל הצבאי לחבל עזה תקדין – עליון כרך 889 (2) 95 :

" לאיש מן העותרים אין זכות קנויה להיכנס לישראל כדי לעבוד בה. ההחלטה אם להתיר כניסתם לישראל, לצרכי עבודה או לצורך אחר כלשהו, נתונה לשיקול דעתו של המשיב..."

41. המשיבה תטען כי שיקול הדעת המוקנה לרשויות המת"ק המוסמכות בבחינת בקשות כניסה לישראל הינו שיקול דעת רחב ביותר בדומה לשיקול דעתו של שר הפנים בעניין זה, היות שכאשר הוא מפעיל את שיקול דעתו במתן היתר כניסה לישראל, עליו לשקול שיקולים דומים לאלה ששוקל שר הפנים על פי חוק הכניסה לישראל. לעניין זה ראה למשל, לשם הדוגמא היות שמדובר בנסיבות כניסה לישראל מאזור יהודה ושומרון השונות מענייננו, דברים שנכתבו בבג"צ 8073/06 חמאד חליל פטאפטה נ' מדינת ישראל :

" דין העתירה להידחות. אכן, בהיות העותר תושב האזור, אין לו זכות מוקנית להיכנס לישראל ולעבוד בה (ראו למשל בג"צ 6662/00 חדאד נ' שר הביטחון, ניתן ביום 4.4.2001, מפי השופט מצא וכן לאחרונה בג"צ 2475/06 פלוני נ' מפקד אזור יהודה ושומרון, ניתן ביום 13.6.06 מפי השופט לוי ובג"צ 2875/06 כואזבה נ' שר הביטחון, ניתן ביום 27.6.06, מפי השופטת ארבל) למשיבים שיקול דעת רחב בעניין. נימוקי העתירה אינם מצביעים על קיומה של עילה להתערב בהחלטת המשיבים, המבוססת על נימוקים ביטחוניים, שלא לאפשר לעותר לעבוד בישראל (ראו עוד בג"צ 11764/05 קרעאן נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית, ניתן ביום 14.2.2006 מפי השופט ריבלין כתוארו אז)".

וראו גם, לשם הדוגמא אם כי בנסיבות השונות מענייננו, בג"צ 9135/06 עיצאם שאפי נ' אלון פיקוד מרכז תק-על 2006 (4) 2, ביחס להגבלת כניסה לישראל מאזור יהודה ושומרון על רקע מניעה משטרתית:

" נקודת המוצא היא כי אין לעותר כל זכות שבדין להיכנס לתחומי מדינת ישראל, בין אם לצורכי עבודתו ובין אם לצורך אחר. מתן האפשרות להיכנס ארצה למי שאיננו תושב או אזרח מסור לשיקול דעתה הבלעדי של מדינת ישראל כחלק מריבונותה" הלכה זו נקבעה בשורה ארוכה של פסקי דין והיא בבחינת מושכלות יסוד. כך למשל בג"צ 7277/94 פלוני נ' המושל הצבאי לחבל עזה נאמר:

" לאיש מן העותרים אין זכות קנויה להיכנס לישראל כדי לעבוד בה. ההחלטה אם להתיר כניסתם לישראל לצורכי עבודה או לצורך אחר כלשהו, נתונה לשיקול דעתו של המשיב".

ראה עוד לעניין זה בג"צ 6620/00 חדד נ' שר הביטחון, בג"צ 11809/05 אלסיד נ' היועץ המשפטי לממשלה וכן בג"צ 2875/06 כואזבה נ' שר הביטחון.

שיקוליו של המשיב למנוע כניסה הם רחבים וככלל בית המשפט לא יתערב בהם.

מעבר לכך ובהתייחס לסיבה בשלה לא ניתן לעותר היתר כניסה לישראל, דהיינו: המניעה המשטרתית, ככלל – האפשרות לקיומה של מניעה משטרתית היא סבירה ואפילו מתבקשת שהרי המשטרה מופקדת על ביטחונם של תושבי ישראל...".

42. סיכומם של דברים, הלכה פסוקה היא כי אין לאף זר, ובכלל זה לתושבי רצועת עזה, זכות קנויה להיכנס לישראל כדי לעבוד בה או לכל צורך אחר. מתן היתרי כניסה לישראל ניתנים, אם כן, לפני משורת הדין ומכוח שיקול דעתן המוחלט של הרשויות המוסמכות.

43. מכל האמור נגזר גם היקפה של הביקורת השיפוטית אודות החלטת המשיבה בתחומים אלו. כך, בהתאם להלכה הפסוקה, בית המשפט לא ייטה להתערב במדיניות המשיבה אשר מבוססת על טעמים מדיניים וביטחוניים או על טעמים פוליטיים ולא ישים שיקול דעתו תחת שיקול הדעת של הגורמים המוסמכים. כך, נקבע בעניין ביקורי הכלואים:

"המדיניות נשוא העתירות שבפנינו בה נוקטים המשיבים נסמכת, כאמור, על החלטת ועדת השרים בדבר הטלת מגבלות שונות על רצועת עזה ועל תנועת אנשים מן הרצועה ואליה. החלטה זו נבחנה בעבר על ידי בית משפט זה בכל הנוגע לצמצום אספקת החשמל והדלק לרצועה (בג"ץ 9132/07 אלבסיוני אחמד נ' ראש הממשלה, פסקה 2 (טרם פורסם, 30.1.2008) (להלן: עניין אלבסיוני)) והובהר כי השיקולים שנשקלו על ידי ועדת השרים בהחלטתה הנ"ל היו שיקולים מדיניים וביטחוניים. לגבי שיקולים ממין אלה נתון לממשלה כידוע מתחם רחב של שיקול דעת ובהם ככלל אין בית המשפט נוהג להתערב. הוא הדין באשר למדיניות הנגזרת מאותה החלטה והמיישמת אותה כרוחה הלכה למעשה. גישה זו יפה היא גם לענייננו (לעניין שיקול הדעת הרחב הנתון לממשלה בענייני יחסי החוץ והביטחון בכלל, וביחס לרצועת עזה בפרט, ראו: בג"ץ 1169/09 פורום משפטי למען ארץ ישראל נ' ראש הממשלה, פסקאות 20-21 (טרם פורסם, 15.6.2009); בג"ץ 2650/09 מיטראל נ' שר החקלאות (טרם פורסם, 1.4.2009); בג"ץ 5551/08 שליט נ' ממשלת ישראל, פסקה 5 (טרם פורסם, 23.6.2008))"

וכך אף נפסק בעניין אלבסיוני:

" כבר אמרנו לא אחת כי איננו מתערבים באמצעי הביטחון אשר המופקדים על הביטחון נוקטים בהם – לא מבחינת יעילותם ולא מבחינת תבונתם – אלא בבחינת חוקיותם. תפקידנו מתמצה בקיום ביקורת שיפוטית על קיום כללי המשפט הישראלי והבינלאומי המחייבים את מדינת ישראל, ואשר המשיבים הצהירו בפנינו כי המדינה דבקה בקיומם."

ודברים דומים נכתבו ביחס למניעה משטרית בבג"צ 9135/06 :

"מעבר לכך ובהתייחסות לסיבה בשלה לא ניתן לעותר היתר כניסה לישראל, דהיינו: המניעה המשטרית. ככלל – האפשרות לקיומה של מניעה משטרית היא סבירה ואפילו מתבקשת, שהרי המשטרה מופקדת על ביטחונם של אזרחי ישראל. מעבר לכך ובפן הקונקרטי: העבירה שבה הורשע העותר היא עבירה שגלומה בה מסוכנות. כפי שצוין לעיל, העותר השתמש בתעודות מזויפות לצורך כניסה לישראל ובפועל נכנס בעזרתן מספר פעמים. במצב הביטחוני הקיים כרגע, כניסה לישראל שלא בהיתר יש בה פוטנציאל של מסוכנות, על אחת כמה וכמה כאשר מדובר במי שהראה שאינו נרתע מזיוף מסמך כדי להשיג את מטרותיו. שלא לדבר על כך כי עצם העובדה שהעותר אינו מכבד את חוקי מדינת ישראל, די בה כדי לא להתיר את כניסתו".

44. יתירה מכך, הלכה פסוקה היא כי לאור העדר הזכות להיכנס לישראל, אין לתושב רצועת עזה כל עילה שבדין לדרוש כי בית המשפט הנכבד יבדוק את צדקת החלטת המשיבה למנוע את כניסתו לישראל מטעמי מניעה ביטחונית או מטעמים אחרים (כל עוד אין מדובר בהחלטה שמקורה בשחיתות או טעמים פסולים אחרים). ר' לעניין זה פסה"ד בעניין בג"צ 239/06 ג'מאל יאמין נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית תק-על 2007(1)

" בנסיבות אלה, מדיניות על פיה ככלל אין מתירים כניסה לצורכי עבודה למעט במקרים חריגים, תואמת את הדין. במקרה זה הציגה הרשות המוסמכת אף טעמים מיוחדים לסירובה להתיר את כניסתו של העותר והתייחסה לטעמי ביטחון וקשר עם גורם המעורב בפלילים. כבר נפסק בעבר כי משאין לעותר זכות לעבוד בישראל, ברי שאין לו אף עילה לדרוש כי בית המשפט יבדוק את צדקת החלטת המשיב למנוע את כניסתו מטעמי ביטחון או מטעמים אחרים (בג"צ 6662/00 חדאד נ' שר הביטחון תק-על 2001(2)3. מאחר שלא עומדת לעותר זכות להיכנס לישראל לצורך עבודה, ממילא שיקול הדעת הנתון למשיב בעניין זה הוא רחב ביותר (בג"צ 4283/06 אוסטה נ' מדינת ישראל – משרד הביטחון תק-על 2006(2)4247). די לצורך כך בטעמים אותם פירט המשיב בתשובתו כנימוקים לאי מתן רשות כניסה לעותר."

ראו גם בג"צ 6662/00 חדאד נ' שר הביטחון תק – על 2001(2) :

" דין העתירה להידחות. משהודה העותר, כי אין לו זכות שבדין לעבוד בישראל, ברי שאין לו עילה לדרוש שבית המשפט יבדוק את צדקת החלטת המשיבים לסווגו כמנוע כניסה ..."

כן ר' החלטת כבוד השופטת פרוקציה בבג"צ 4967/06 (תקדין) :

" דין העתירה להידחות על הסף. כלל הוא כי אין לתושב האזור זכות שבדין להיכנס לישראל ולעבוד בתחומה (בג"צ 739/06 תעאמרה נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית, תק-על 2006(3) 790; בג"צ 7475/05 כעאבנה נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית, תק-על 2005(3) 2662; בג"צ 2875/06 כואזבה נ' שר הביטחון תק-על 2006(2) 4729). מכאן, כי אין לעותר גם עילה לדרוש כי בית המשפט יבדוק את צדקת החלטת המשיבים שלא להעניק לו היתר כניסה לישראל, אלא אם כן נראה, על פני הדברים, כי דבק בהחלטה פגם (בג"צ 6662/00 חדאד נ' שר הביטחון תק-על 2001(3)). בנסיבות עניין זה, מתבססת החלטת המשיב גם על טעם ביטחוני, המצביע על סיכון לביטחון הציבור במתן היתר כניסה לעותר... העתירה נדחית על הסף".

וכן החלטת כבוד השופטת פרוקצ'יה בבג"צ 5108/05 עודה נ' משטרת ישראל בנסיבות דומות לענייננו של מניעה פלילית :

" ... שכן אין לתושב האזור זכות שבדין לעבוד בישראל (ראו: בג"צ 6620/00 חדאד נ' שר הביטחון (טרם פורסם); בג"צ 7475/05 כעאבנה נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית (טרם פורסם)). אף לגופו של עניין לא מצאנו עילה להתערב בהחלטת המשיבה בדבר הגבלת כניסתו הזמנית של העותר לישראל, אשר נובעת, כאמור, מהרשעתו בעבירה של שהייה בלתי חוקית ומבוססת על נוהל הטיפול במנועי כניסה לישראל".

45. לאור האמור תטען המשיבה כי נוכח מדיניות בתי המשפט המפורטת לעיל וכן משאין לעותר זכות שבדין להיכנס לישראל ואין לו עילה לדרוש שבית המשפט יבדוק את צדקת החלטת המשיבה למנוע את כניסתו של העותר, דין העתירה להידחות על הסף.
46. למעלה מן הדרוש תוסיף המשיבה ותתייחס להלן למדיניות המעבר מרצועת עזה לישראל:

מדיניות המשיבה – הכניסה מרצועת עזה לישראל

47. כפי שפירטנו לעיל, במסגרת העימות המזוין עושים ארגוני הטרור מאמצים מרובים לביצוע פיגועי טרור בישראל, להחדיר לישראל פעילי טרור, להעביר ידע, אמצעים, כספי טרור, ומודיעין, באמצעות תושבי הרצועה שמאושרת כניסתם לישראל.
48. עם מאמצים אלה מבקשת ממשלת ישראל להתמודד, בין היתר, באמצעות צמצום התנועות מרצועת עזה לישראל וההפך.

49. לפיכך, בהתאם להחלטות ועדת השרים שאוזכרה לעיל, המדיניות הנוהגת בכל הנוגע לכניסת תושבי עזה לישראל הינה מדיניות המצמצמת את המקרים המאושרים ככלל לכניסה לישראל למקרים הומניטאריים וחריגים בלבד, וזאת כאשר אין מניעה ביטחונית או פלילית ביחס למבקש עצמו.

כניסת פלסטינאים לישראל –

50. כאמור, נקודות המוצא כאן היא כי לתושבי רצועת עזה אין זכות להיכנס לישראל וגם אין להם עילה לדרוש כי בית המשפט יבדוק את צדקת החלטות המשיבה למנוע את כניסתם מטעמי ביטחון או על רקע פלילי.

51. עוד נציין, כי ההיגיון והשכל הישר מורים כי אין הכניסה לביצוע ראיון ויזה מהווה מקרה הומניטארי חריג (במשמעות הרגילה של המונח שמניעת הכניסה תוביל לנזק חמור לעותר או חלילה לסיכון שלומו) ולכן לא ניתן לומר כי משקלו ההומניטארי גובר על השיקול הביטחוני, ובוודאי לא ניתן לטעון כי הרשות המוסמכת חרגה באופן קיצוני ממתחם הסבירות בהחלטתה.

52. גם הטענה כי אותה ויזה נועדה למטרת ביקור משפחתי בחופשת הקיץ בארה"ב, אינה מוסיפה דבר לעניין משקלה ההומניטארי של הבקשה. עניינו הפרטני של העותר איננו מצדיק ואיננו מקים כל חובה משפטית על מדינת ישראל ליטול סיכון ביטחוני. בכל הכבוד, רצונו של העותר לקיים ראיון אשרה, ו/או לערוך ביקור משפחתי בחופשת הקיץ, איננו בגדר צורך הומניטארי דחוף וחריג כאמור לעיל.

סוף דבר

53. לאור האמור לעיל, המשיבה תטען כי דין העתירה להידחות. המשיבה תטען כי אין כל עילה או מקום להתערבות בהחלטותיה שלא להתיר את כניסתו של העותר לישראל לצרכי ראיון בקונסוליה האמריקאית בירושלים, לאור מדיניותה המהלך המניעתית, שנולד על רקע מידע המצוי ברשותה לפיה תושבי רצועת עזה מנצלים לרעה את כניסתם לישראל באמתלה לראיון בקונסוליה האמריקאית בירושלים לצורך שהייה בלתי חוקית בישראל.

54. זאת ועוד, יצוין כי בנוסף, כניסתו של העותר 1 לישראל לא הותרה באופן פרטני שכן הוא לא עבר את הבדיקה הביטחונית שנדרשה על ידי הגורמים הביטחוניים המוסמכים בעניינו, מסיבות שאינן נעוצות כלל במשיבים.

55. המשיבה הפעילה סמכותה באופן ראוי וסביר, תוך שקילת מכלול העובדות והנתונים שהוצגו בפניה, ומכל מקום החלטת המשיבה איננה בלתי סבירה באופן המצדיק התערבותו של בית משפט נכבד זה.

56. על כן יש לדחות את העתירה תוך חיוב העותר בהוצאות ושכ"ט עו"ד כדין.

נאוה גוטמן,

בפרקליטות מחוז דרום - אזרחי

ב"כ מדינת ישראל

N

נסדק

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 41654-06-17-2017
21 יוני 2017

לפני כבוד השופטת גאולה לוי

העותרים

1. עאדל חמדאן
2. עביר חמדאן
3. ופאא חמדאן
4. עבדאללה חמדאן
5. בראא חמדאן (קטין)
6. מחמד חמדאן (קטין)
7. סארה חמדאן (קטין)
8. גישה- מרכז לשמירה על הזכות לנוע (ע"ר)

ע"י ב"כ עו"ד מוריה פרידמן-שריר ו/או עו"ד אסנת כהן-
ליפשיץ ו/או עו"ד מיכל לופט ו/או עו"ד סטפני בן-נון ו/או
עו"ד מורן גור

נגד

המשיבים

1. שר הביטחון
2. מתאם פעולות הממשלה בשטחים
3. מינהלת התיאום והקישור לרצועת עזה

ע"י עו"ד ירון פינש - פרקליטות מחוז דרום - אזרחי

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

פרוטוקול

ב"כ המשיבים:

מצאנו שבתקופה האחרונה נעשה ניצול על ידי תושבי רצועת עזה, שמי שמבקש להיכנס לישראל באמתלה של זימון לריאיון בקונסוליה האמריקאית, נשארים כאן כשזהים בלתי חוקיים ולא שבו לרצועת עזה. 60 מתוכם בשנה האחרונה, מתחילת שנת 2017, אמרנו שיש משהו שצריך לבדוק פה ולכן החלטנו להקפיד את המצב ולבחון מה קורה כאן, איך השיטה מנוצלת. כרגע, באופן זמני אני מחליטים שאנחנו לא דנים בבקשות לכניסה של תושבי רצועת עזה לריאיון בקונסוליה. תושבים זרים באים משטח עין, אנתנו רוצים לבדוק את העניין.

הנציגים של המדינות האירופאיות מגיעים לתוך רצועת עזה ומקיימים שם את הראיונות. הקונסוליה האמריקאית לא מגיעה לתוך רצועת עזה ומקיימת ראיונות רק בתוך תחומי מדינת ישראל. יש פה נציג מהמת"ק שאומר שיש דין ודברים בעניין זה. הם כרגע לא מעוניינים לשלוח נציגים לעזה ולא שולחים.

התחלנו את זה רק בימים האחרונים, הדבר נמצא בבדיקה. אלמלא הטענה של המניעה הביטחונית של העותר I ואם יש רצון להביא זאת לפתחו של בית משפט, יתכן והייתי מבקש סילוק על הסף. איזה עילה יש פה להתערבות? רואים את זה בעובדות ש-138 שוהים בלתי חוקיים שוהים בישראל.

אם היינו מתנהלים לפי המדיניות הקודמת, היינו מסרבים את כניסתו של העותר 1 ומתירים את כניסתם של העותרים האחרים לצורך הריאיון בקונסוליה.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 17-06-41654
21 יוני 2017

לפני כבוד השופטת גאולה לוי

1 אין לנו יכולת להעריך מתי תגובש המדיניות העדכנית.

2

3

סרן עו"ד גיא שקל- יועץ משפטי במת"ק עזה:

4 בימים האחרונים, לאחר שהוצג למתאם פעולות הממשלה בשטחים, הנתונים העובדתיים לגבי ניצול
5 לרעה בכמות משמעותית של היתרים שניתנו לתושבי רצועת עזה לכניסה לישראל לצורך ראיון
6 בקונסוליה של ארה"ב, ומדובר ב-60 בלתי חוקיים בחצי השנה האחרונה בלבד, החליט המתאם על
7 מהלך מניעתי זמני של עצירת הנפקת היתרי הכניסה למטרה זו תוך עדכון ובדיאלוג עם הקונסוליה
8 של ארה"ב, כולל עם הקונסול האמריקאי עצמו, עודכנה גם הרשות הפלסטינית בעניין, על מנת לבחון
9 לעומק את הנושא ולמנוע את ה"פרצה" שהנתונים מלמדים שהיא מנוצלת לרעה בכמויות משמעותיות
10 לצרכי עבירה פלילית שיש לה משמעותיות ביטחוניות והדברים ידועים.

11

12

ב"ב המשיבים:

13 לגבי העותר 1 יש פה תומר מודיעיני שבית המשפט יכול להתורשם ממנו במעמד צד אחד.
14 לגבי העניין של הקפאת המצב כרגע ובחינת הדברים על ידי המשיבה, זה מסוג הדברים שבית המשפט
15 לא אמור להתערב בשלב זה כאשר מדינת ישראל כמדינה ריבונית אומרת שיש נתונים לכאורה שיש
16 ניצול של תושבים זרים, פרצה ואנחנו רוצים לבדוק את העניין. על זה מוגשת העתירה על כך שבאופן
17 זמני אנחנו רוצים לבדוק. מכוח איזו עילה? אם היה מדובר בהחלטה זמנית שהייתה אורכת שנה אז
18 בית המשפט יכול היה להגיז שזה לא סביר שבפרק זמן ארוך המדינה לא החליטה.
19 אנחנו מסבירים באמצעות נימוקים ביטחוניים ואחרים מדוע אנחנו מצדיקים את ההחלטה שלנו.

20

21

עו"ד מוריה פרידמן שריד:

22 לעניין הזכות הקנויה אין מחלוקת לגבי הזכות הקנויה ולגבי החובות ההומניטריים שחלים על
23 המדינה בעניין תושבי עזה.

24 המשיבים, רשות מנהלית ופועלים על פי נהלים ומקבלים החלטות על סמך הנהלים. אני רוצה להתעכב
25 על עניין ההחלטה הגורפת.

26 עם כל הכבוד למסגור ההקפאה, במבחן התוצאה מדובר בשינוי מדיניות גורף והניסיון לתלות את
27 הדיון היום בשינוי מדיניות הזה, הגם שלא פורסם אלא במענה פרטני שזה פגם שעומד בפני עצמו,
28 הניסיון לתלות אותו בעניין סירוב העותר 1 הוא פסול מכמה טעמים.

29 ראשית, המשיבים מתעלמים מהפגיעה בעותרים האחרים, בני המשפחה שמעוניינים להגר מכאן.
30 צודקים המשיבים שהעותרים האחרים תלויים בעניינו של העותר 1.

31 העניין השני, המשיבים בעצמם מעידים שהם עדכנו את הוועדה האזרחית הפלסטינית ושלעת הזו
32 משתמע מכך שהוועדה התבקשה לא להעביר בקשות נוספות לראיונות בקונסוליה האמריקאית. משכך,
33 משהובא העניין לבית המשפט אין לנו להמתין לעניין נוסף, כשאנחנו מבינים מהדברים שלא יבוא
34 לפתחי בית המשפט. ככל שלא נדון בעניין עכשיו, תימנע ביקורת שיפוטית מההחלטה מושא העתירה.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 17-06-41654
21 יוני 2017

לפני כבוד השופטת גאולה לוי

1 ההחלטה הזו עולה כדי עונש קולקטיבי וכלל אינה הקפאת מצב ובמבחן התוצאה מדובר בעונש
2 קולקטיבי.
3 אני מפנה לתשובה שקיבלו העותרים אשר תולה את הסירוב בעוונות של זולתם. יש לנו בעניין בן עטיה
4 אשר גם הוא מופיע בעתירה, פסיקה שאומרת שאין לשנות מדיניות ולשלול פריבילגיה שניתנה
5 לעותרים בעניין בחינת בגרות בשל עוונות העבר, בוודאי שלא באופן גורף.
6 אני מפנה לעניין סייח, בעתירה, סירוב טוטאלי. הוא לא עומד במבחני הסבירות והמידתיות של
7 הרשות המנהלית. לפיכך, הרצון לתלות את עניינם של העותרים בדיון בעילות הסירוב שלהם הוא
8 פסול ואני חוזרת שוב כי זה משמעותי, הוא סוגר את האפשרות לביקורת שיפוטית של בית המשפט
9 על הנושא.
10 העניין הועלה לביקורת שיפוטית ונקבע מה שנקבע. השינוי היה בחוק. על תושבי עזה חלות מגבלות
11 רבות שהן מגבלות גורפות. הדברים נעשו לאחר התייעצות, הדברים נקבעו ועוגנו הן בחוק והן בנהלי
12 המשיבים.
13 אנחנו מדברות על מסגרת של שינוי המצב הקיים להבדיל שלא נעשה בתליכי חקיקה שמבקשים
14 המשיבים שתימנע מהם ביקורת שיפוטית. לשאלות של חברי מהי עילת ההתערבות, הרי שברור שאין
15 מחלוקת לעניין המסכות של המשיבים לקבל החלטה. יחד עם זאת, סמכות זו צריך להכליל בסבירות
16 ומידתיות, שיקולים רלוונטיים ובחינת כל מקרה לגופו. הנחיה זו סובלת מפגמים פרוצדורליים, לא
17 התפרסמה, על אף שיש למשיבים אתר שמנוהל על ידם. היא חלה בצורה רטרואקטיבית. בידי
18 העותרים 2-7 נמצאים בידיהם אישורים והם הועברו לוועדה האזרחית הפלסטינית. היא עולה כדי
19 ענישה קולקטיבית במסגרת שדנים בה. מה הכותרת שנותנים להחלטה זו?
20 המשיבים בעצמם מעידים שאין זה הפתרון המיטבי ושהם עובדים כעת על הפתרון המיטבי. המשיבים
21 מעידים שאין להם מסגרת זמן והערכת זמן, כמה זמן תמשך הענישה הזו. לא בכדי תיצאה לראיונות
22 בקונסוליה צרכים הומניטריים, שזאת האפשרות היחידה לתושבי עזה לבקש יציאה דרך ישראל.
23 להחלטה זו יש משמעויות כבדות. ההחלטה הזו מונעת מהעותרים לעזוב את עזה ולהגר לארה"ב.
24 לעותרים 5 ילדים, 3 מהם קטינים. הם רוצים לתת להם הזדמנויות ומציאות טובה יותר, כל אלו
25 נמנעים מהם. עותר 1 עשה במסירות כל שביכולתו שיהיה להם טוב יותר. מהפרפרזה עולה שלא נעשו
26 השיקולים הרלוונטיים. המניעה עצמה לא עומדת בתנאים של הפסיקה לגבי מה אמור למנוע מאדם
27 לעבור.
28 נטען שהשלטון בעזה הוא גורם טרור וככה גם עלה בפסיקה. שלא נין לטעון שמאן דהוא מעזה יש קשר
29 לגורמי טרור, ברגע שהחמאס הם הגוף שאמון ענייני הבריאות והחינוך ברצועה.
30 לאחר שקיבלנו את הפרפרזה דיברנו עם העותר 1. אשמח להביא את הדברים מפי הוניה שהיא בקשר
31 איתו. העותר נדהם לגלות שיש לו מניעה ביטחונית, גם לעניין הקשר עם גורמי טרור, וגם לעניין קרובי
32 משפחה, אנתנו לא בוחרות את קרובי המשפחה שלנו. יש לו קרוב משפחה שנמצא בחו"ל והוא פגש
33 אותו פעם אחת לפני 20 שנה ואין מחלוקת שהוא פעיל בתנועת חמאס. הפסיקה דורשת שהעותר עצמו
34 יהיה במעורבות ישירה ואישית על מנת שתושפת עליו מניעה ביטחונית ולא עולה לא מהדברים ולא

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 41654-06-17
21 יוני 2017

לפני כבוד השופטת גאולה לוי

1 מהנסיבות חיים של העותר, הוא עובד האו"ם, מעולם לא עלתה כנגדם טענה קודם, הוא יצא את עזה
 2 וחזר לעזה דרך מעבר ארז, אמנם לפני עשר שנים.
 3 מדובר על תופעה שהתלה בשנת 2014. המשיבים טוענים שהם שוקדים על מציאת פתרון. האם קיימת
 4 בכלל בהילות והאם היא מצדיקה הפרה חמורה של זכויות אדם, רמיסה ברגל גסה של כללי המנהל.
 5 אין בהנחיה הזו מבחינה פרוצדורלית, מבחינת החובה שחלה על הרשות המנהלית ולשקול את כל
 6 השיקולים הרלוונטיים, אילו יהיה אותו אדם שיצטרך לצאת לריאיון בקונסוליה וכן צריך לקבל
 7 טיפול רפואי, עניינו לא ידון. יכולים המשיבים להגביה את הרף ולהשתמש בכלים שעכשו נתונים
 8 בידיהם ואני מפנה לנוהל אשר מופנית כלפי אותם אלו אשר פעלו שלא כדין.
 9 בית המשפט לא בא להחליף את שיקול הדעת של המשיבים אלא לבחון את ההחלטה. האם במהלך
 10 הזמן הזה חייבות להירמס זכויות אדם ולא יכול להישאר המצב על כנו של נוהל, אנחנו סמוכים
 11 ובטוחים שאם המשיבים יגבש את המדיניות הקבועה שלהם במהרה, האם חייבות במהלך הזמן הזה
 12 להיפגע עניינם של אנשים פרטיים. יש לעותר 1 ולעותרים בכלל הזדמנות חד פעמית, יש לעותר עבודה
 13 ולא תחכה לו לנצח, העותר מאחר להגיע לעבודה כבר חודש.

עו"ד אסנת כהן ליפשיץ:

14
 15 מדובר במי שמציג חוזה עבודה, פיזיותרפיסט שקיבל עבודה ומראה הוכחות, שמעוניין לצאת עם כל
 16 משפחתו.
 17 נעשו ניסיונות לדבר עם הקונסוליה האמריקאית ועדכנו שלא מדובר בכניסה לרצועה אלא מבקשים
 18 מהמשיבים להגיע למעבר ארז, גם לקונסוליה השבדית וגם לקונסוליה האמריקאית, הם לא יצטרכו
 19 לעבור לצד של עזה. מה שחברי מספר פה על נציגויות זרות אחרות אנחנו לא מכירים את זה. אנחנו
 20 עומדים בקשר עם עשרות ומאות תושבי עזה בחודש ולא שמעתי על מה שתברי אומר. שיאפשרו קבלת
 21 קהל בחלק הישראלי. אני משערת שאם המדינה תציע לקונסוליה האמריקאית יומיים או יום בשבוע
 22 לקבל חדר במעבר ארז, כמו שיש חדר לרשות האוכלוסין וההגירה, יכול להיות שהקונסוליה
 23 האמריקאית יקבלו את זה. לא שמענו שהוצעה לקונסוליה אלטרנטיבה כזאת. לנו אין דרך לתווך
 24 ביניהם. מדובר פה באפשרות חד פעמית של העותרים לשנות את חייהם ויכול להיות שיהיו מקרים
 25 אחרים. היום קיבלו עד הצהריים שתי פניות מתושבי רצועת עזה שהוועדה האזרחית הפלסטינית
 26 אמרה שהם לא יקחו פניות חדשות כי ישראל לא מאפשרת כניסה.

ב"כ הצדדים:

27
 28
 29 לאחר תילופי דברים בבית המשפט, הגענו להסכמה דיונית להלן, כאשר כל צד שומר לעצמו את
 30 הטענות שהובאו בכתבי טענותיו:
 31 א. מאחר שהשינוי במדיניות המשיבים נעשה אך בימים האחרונים, כאשר בשלב זה מדובר
 32 בהקפאת האפשרות להיכנס לריאיונות בקונסוליה האמריקאית לצורך בתינה של הדברים
 33 וגיבוש מדיניות עדכנית, בשים לב לתמונות המצב שהתגלתה בחודשים האחרונים, מוסכם כי
 34 תמשיכים יגישו הודעה מעדכנת לבית המשפט עד ליום 22.7.17 בה יעדכנו אודות המדיניות
 35

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 17-06-41654
21 יוני 2017

לפני כבוד השופטת גאולה לוי

- 1 העדכנית ככל שיעלה בידם לגבשה עד אז, ואודות המהלכים שנעשים במסגרת גיבוש
- 2 המדיניות ובמסגרת מציאות פתרון לסוגית הראיונות בקונסוליה האמריקאית. בהקשר זה
- 3 הוסכם גם כי העדכון יכלול התייחסות לאפשרות כי הראיונות יתקיימו בצד הישראלי של
- 4 מעבר ארז ובדיקת האפשרות מול הקונסוליה האמריקאית עצמה.
- 5 ב. מוסכם כי בעת הזו לא תינתן הכרעה בעניינם הפרטני של העותרים 1 – 7.
- 6 ג. מוסכם כי בתוך שבעה ימים יפרסמו המשיבים באינטרנט את המדיניות העכשווית בנוגע
- 7 למתן היתרי כניסה לישראל לצורך ראיונות בקונסוליה האמריקאית. בהקשר זה מובהר כי
- 8 ההקפאה נוגעת אך ורק לראיונות בקונסוליה האמריקאית.
- 9 ד. מובהר כי גם על פי המדיניות העכשווית, לא נחסמת האפשרות להגשת בקשות בעניינים
- 10 דחופים שאינם סובלים דיחוי מהוועדה האזרחית למת"ק עזה והמשיבים יבהירו את הדבר
- 11 לוועדה האזרחית.

תחלטה

ניתן בזה תוקף של תחלטה להסכמות הצדדים כמפורט בפרוטוקול לעיל.

המשיבים יגישו עדכון עד ליום 22.7.17.

ניתנה והודעה היום כ"ז סיוון תשע"ז, 21/06/2017 במעמד הנוכחים.

גאולה לוי, שופטת

הוקלד על ידי אורה איסיב

עע"מ 3179/17

לפני: כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט נ' סולברג

המעוררת: פאטמה עליאן חסן קטיפאן

נגד

המשיבים: 1. שר הביטחון
2. מתאם פעולות הממשלה בשטחים
3. מינהלת התיאום והקישור לרצועות עזה

ערעור על פסק הדין של בית המשפט לעניינים מינהליים באר שבע מיום 19.3.2017 בעת"מ 6065-03-17 שניתן על ידי כב' השופטת ח' סלוטסקי

תאריך הישיבה: ד' בתמוז ה'תשע"ז (28.06.17)

מזכירת הרכב: דרור קנריק-שריג
קלדנית:

בשם המערערת: עו"ד סטפאני בן נון; עו"ד אסנת ליפשיץ

בשם המשיב: עו"ד הדס ערן

פרוטוקול

- 1 עו"ד בן נון: למעשה הערעור הוא על הכרעות בית המשפט קמא שדחה את הבקשה של המערערת
- 2 לבקר את אמה בת ה-98 החולה בישראל על סמך החומר הביטחוני שהוצג והטענה שלמערערת
- 3 יש קשרים עם גורמי טרור.
- 4
- 5 כבוד השופט ע' פוגלמן: אולי גברתי תתייחס לסעיף 12 לעיקרי הטיעון מטעם המשיבים
- 6 [מצטט].
- 7
- 8 עו"ד בן נון: זה טעות, מדובר בהלוויית אחותה.
- 9 למעשה מה שאנחנו טוענים, שהנסיבות ההומניטריות שהן מאד מובהקות כאן, מדובר בביקור
- 10 שלמעשה הוא ההזדמנות האחרונה של המערערת לפגוש באימה. זה לא סוד שלאם לא נותר זמן
- 11 רב לחיות וכל זמן שעובר היא מאבדת מהצלילות שלה והיא מאבדת מהיכולת לתקשר עם הבת
- 12 שלה וכל רגע כזה הוא רגע שלא יחזור. אנחנו מבקשים ביקור קטן רק בשביל להיפרד וזה לא

1 הנסיבות ההומניטריות של הבת, אלא של האם שהיא אזרחית ישראל ולה יש זכויות יסוד והיא
2 רוצה לבלות עם בנה בזמן האחרון שנותר לה. השיקולים האלה לא זכו לכל משקל והשיקול
3 הביטחוני הוא הכריע את הכף וזו החלטה שחורגת מסבירות. השיקול הביטחוני שקיבל את
4 המשקל הוא לא דיי עוצמתי, זה שיקול שאומר שלמערכת יש קשר עם גורמי טרור, הטענה היא
5 לא שהמערכת בעצמה היא פעילת טרור, אלא רק שיש קשר. במקרה של פגיעה כה עצמותית
6 בזכות שהיא זכותה גבוהה במדרג הזכויות, שהיא זכות לחיי משפחה ובשביל האם זה זכות
7 חוקתית והפגיעה בזכות הזאת היא גם פגיעה מאד קשה, היא פגיעה שלמעשה אתה מונע מאימא
8 ובת להיפרד.

9
10 כבוד השופט י' דנציגר: טוב שהזכרת את האם כי לבת אין זכות.

11
12 עו"ד בן נון: אנחנו סבורים שכן לבת יש זכות מעצם החובות ההומניטריות של המשיבים
13 לתושבי הרצועה ובשל השליטה למעברים היא לא יכולה לתצות ולבקר את אימא. מעבר לזה,
14 נכון שלשיטת המשיבים אין זכות קנויה, ההחלטה הנבחנת היא עדיין צריכה לעמוד בכללי
15 המשפט המינהלי ולקחת שיקול ביטחוני שהוא שיקול כללי הוא לא יכול להצדיק פגיעה כל כך
16 חמורה. זה החלטה לא מידתית.

17 במקרה הזה, אנחנו נטען שהחומר הביטחוני מתבסס על תשתית חסרה ולמה אני מתכוונת, אם
18 כבודכם יסתכלו במוצג ד', סעיף 5, לכל אורך הדרך בבחינת הבקשה של המערכת היא זומנה
19 לתחקור בטחוני וכל פעם התחקור הביטחוני לא נערך כי המערכת הגיעה בלי הטלפון הנייד...

20
21 כבוד השופט י' דנציגר: נאז אולי את הטענה בעניין הזה היא צריכה להציג בפני הגורמים
22 הפלסטינים ויכול להיות שחם יודעים מה הם עושים, אולי חם חוששים, העניין הזה הוא סוג
23 של ספקולציה אבל זה לא יותר מדיי באוויר.

24
25 כבוד השופט ע' פוגלמן: אי אפשר שגורמי הטרור בעזה יכתבו איך לבצע בדיקות ביטחוניות.

26
27 עו"ד בן נון: לצערנו היא לא יכולה להפציר בהם וזו מציאות שנכפת עליה.

28
29 כבוד השופט ע' פוגלמן: תמאס רוצה להכתוב לבית המשפט, זה קצת קשה.

30
31 עו"ד בן נון: נכון היא לא הגיעה עם הטלפון הנייד, אבל בכלל לא נערך תחקור. לא הייתה לה
32 הזדמנות לאיין את החשש או להסביר. הנקודה החשובה שהמשיבים בעצמם מודים שלא ניתן
33 היה לבצע את הבדיקות הביטחוניות שלמה היא זומנה. נכון אנחנו לא יכולים לומר שזה אשמת
34 המשיבים שהיא הגיעה ללא הפלאפון, אבל יש דרכים אחרות.

35
36 כבוד השופט י' דנציגר: אנחנו לא נלמד את גורמי המשיבים איך לנהל את הבדיקות שלהם.
37 נניח אני רוצה להירשם ללימודים והדברים שאני צריכה להשיג זה גם צילומי הבגרות ואני לא

1 יכול ולהגיד תסתפקו בינתיים בראיון אישי ובפסיכומטרי ואני לא יכול למסור את תוצאות
2 הבגרות ועל פי הבדיקה של 2 הרכיבים הראשוניים תחליטו בענייני הגורמים האלה בודקים
3 בדרך מסוימת ואנחנו לא רוצים להגיד להם תבדקו באופן חלקי. איך אפשר לעשות את זה?

4
5 עו"ד בן נון: יש משמעות לזה שהיה אפשר לעשות בדיקה של תחקור מולה ואולי זה היה יכול
6 לשנות את הטענות שמיוחסות לה והבדיקה הזו לא נעשתה. הבדיקה של הטלפון יכול להיות
7 שהיא הכרחית ואנחנו לא יכולים להכתיב לגורמי הביטחון איך לבצע את הבדיקות, אבל הייתה
8 אפשרות לעשות את הבדיקה וזה לא בוצע.

9
10 כבוד השופט י' דנציגר: החומר הוצג בפני הערכאה הדיונית והיא התרשמה גם מהטיעון
11 המשפטי וגם מהחומר.

12
13 עו"ד ערן: המקרה שלפנינו הוא מקרה פרטני, בעניינה של המערערת נבחן על ידי הגורמים
14 הרלוונטיים. המידע התסוי בעניינה של המערערת מלמד על קשר עם גורמי טרור וממנה עולה
15 חשש שהכניסה שלה תפגע בביטחון המדינה. על יסוד הבחינה הפרטנית ולאחר שנבחנו כל
16 השיקולים ולרבות השיקולים ההומניטריים, הוחלט שלא לחתיר את הכניסה שלה. הטענות של
17 המערערת נשמעו למטה, נבחנו על ידי בית המשפט קמא שגם עיין בחומר ובחן אותו לאור
18 הטענות והשיקולים שחברותי טוענות אליהם והחליט שזה החלטה סבירה ומהטעמים האלה
19 אין מקום לחתערב בהחלטה.

20 אם בית המשפט ימצא לנכון יוגש החומר.
21 לגבי סעיף 12 באותה בדיקה אנחנו סבורים שנכון היה להביא את המידע לא תלילה כדי להציג
22 איזה מצג מטעה וכמו שאמרתי אני שמחה לשמוע שהאם בתיים ואני מאחלת לה אריכות ימים,
23 אבל ההחלטה העדכנית נותנת משנה תוקף לעמדה של המשיבים.

24
25 כבוד השופט י' דנציגר: תגובה קצרה והאם היא מוכנה שנעין בחומר.

26
27 עו"ד בן נון: אבקש מכבודכם שכן שתבחנו את החומר הביטחוני ותהיו גם אתם העניינים של
28 המערערת, שהבחינה תהיה האם מדובר בסיכון ממשי האם להצדיק את הפגיעה בה. על פניו
29 הסכנה הנשקפת ממנה היא פחותה ומעבר לזה, הטענה של קשר עם גורמי טרור צריך להשים
30 אותה בהקשר הנכון, כי תושבי רצועת עזה נשלטים על ידי חמאס. מפנה לפסק דין של שבלר
31 שאליו הפניתי שהוא נדון בעליון. צריך לבדוק שהקשר הזה הוא אכן לא קשר של הכרח של
32 אותו תושב עם הרשויות האזרחיות השולטות בו אלא קשר ממשי שיכול לסכן את מדינת
33 ישראל. לא כל קשר עם גורמי טרור הוא קשר מסוכן.

34
35 כבוד הנשיאה מ' נאור: לאחר שעיינו בחומר ושימשנו בעניינים של המערערת, אנו סבורים שמן
36 הראוי הערעור ימשך. החומר הזה הוא מאד מטריד, מבחינת רמת סיכון ומבחינת חשש ויש
37 חשש לגיטימי לחלוטין בכך שביקור בישראל ינוצל לפעילויות, לעיתים אפילו בלי ידיעה מדויקת

1 של המערערת בפעילויות שפוגעות בביטחון המדינה. הרקע המשפחתי של המערערת הוא כזה
2 שלא מאפשר התערבות בהכרעת בית המשפט קמא. אז תשקלו אם אתן עומדות על פסק דין או
3 שאתן מחליטות למשוך את הערעור.
4

5 עו"ד בן נון: נמשוך את הערעור.

6
7 ניתן פסק דין;
8